

ακριβοθώρητος

ακριβοθώρητος, -η, -ο, επίθ. [<ακριβο- + θωρώ + κατάλ. -ητος], που είναι εξαιρετικός, σπάνιος: «είχε μια ακριβοθώρητη ομορφιά».

- *μας έγινε ακριβοθώρητος*, (ειρωνικά) το άτομο για το οποίο γίνεται λόγος, ξαφνικά, ιδίως μετά από κάποια πρόσφατη επιτυχία του, απομακρύνθηκε από την παρέα μας και το συναντάμε πολύ δύσκολα ή σπάνια: «απ' τη μέρα που κέρδισε στο τζόκερ, μας έγινε ακριβοθώρητος || απ' τη μέρα που πέρασε στο πανεπιστήμιο, μας έγινε ακριβοθώρητος».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας